

G. B I D L O O S
VERTOONINGSPEL,

Op de

V R E E D E,

Geflooten den 10den van Oegstmaant
des Jaars 1678.

Tusschen

Zijn Alderchristelijkste Maj: den
Koning van Vrankrijk,

En

De Hoog Mog. Heeren Staten der
Vereenigde Nederlanden.

Nevens

Der selver getrouwe Bondgenoot,
zijn Catholijke Majesteit den
Koning van Spanjen.

Gespeeldt op d' Amsterdamsche Schouwburg.

AMSTERDAM;

By ANTHONY LESCAILJE, Boekverkooper,
in de Gasthuys-moolen-steeg, 1678.

Spreekende VERTOONERS.

Tijd.

Staatzucht.

De 7 Provinciën, *voerende Holland het woord.*

Weelde.

Zorgeloosheid.

Overvloed.

Voorfigtigheid.

Godvrugtigheid.

Vreede.

Welvaart.

Oorlog.

Twist.

Roof.

Verraad.

Faam.

Staatkunde.

Vrankrijk.

Spanje.

E E R S T E D E E L.

Tijd en Staatzigt voor 't Gordijn.

Tijd. **N**U zal de Warelde weer een wondre tijd
beleven,
Staatz. **N**Mijn drift zig in het hert det Konin-
gen begeven,
De volgende Ecuwen zig ontzetten op mijn
naam.
Tijd. Dit Staatelijk Tooneel verheffe uw Troon, en
Faam.

Het Gordijn open.

Holland legt in de schoot van de *Weelde*, die op een
Troon zit. *Overvloed* staat aan haar slinker, *Zor-
geloosheid* aan haar regter zijde, op de trap-
pen vertoonen zig de 6 andere
Provincien.

Holland. **H**Oe zacht legt sich mijn hoofd te rust!
Daar uwe wacht mijn zorgen bluft,
Daar *Overvloed* my zegeningen,
En alle wellust op komt dringen.
O! *Weelde*, ô! zoete *Zorgeloosheid*.
'k Voel dat de slaap mijn leden vleit,
Die, afgemat door al 't genoegens,
Alleen om versche krachten swoegen:
Weelde. Gy zult niet slapen ongestreelt;
Al wat uw oog, of oor verveelt,
Zal zich alhier niet laten vinden,
Zorg. Weg zorgen die de vreugd versinden.
Overv. Laat zorgen die het qualijk gaat:
't Geluk verbonden aan uw staat,
Kan macht, noch list, noch tijd verheren;
Gy zult noch lust, noch schat ontberren,
Al wat de wijde Warelde heeft
Is billijk datze u overgeeft.

4 G. BIDLOOS Vertooningspel,

Al die de Zon in 't ooft zien klimmen ;
Al die haer in de Weste kinnen
Zien duijken , wien by Noordér strand
De kou verftijft , of wien de brand
Der Zuyder As het hoofd komt zengen ;
't Komt al by u zijn gaven brengen.

Weelde. Wy waken voor uw ftaat, en eer :
Leg zorg, en lichaam teffens neer :
Zacht

Voorzig. Onbedachte Maagd. *Uyt.*

Weelde. Wie komt ons hier verftooren ?

Voorz. *Voorzichtigheid* wil haar

Holland. My luft u niet te hooren.

Mijn ftaat heeft uwe zorg, en toezicht niet van noon ;
Haar Welftand wert van elk zijn dienft, en trouw ge
bóon :

Voorz. Ach ! denkt gy niet hoe licht dat ook verwiffelin-
gen

Holla Swijg zotte Zorgfter , ik kan al 't verand'ren dwin-
gen.

Mijn zetel wert van elk , hoe machtig , aangebêen ,

Ik kan wel ieder , maar mijn niemant neder trêen.

't Vloeit alles in mijn fchoot , het denken doet my krij-
gen ,

Daar andere met moeite ook nimmermeer toe ftijgen.

Voorzig. U dreigt een felle ftorm, waak op, eer 't ongeval,
Dat u eerlang met lift, en kracht beftooken zal,
En hoop, en hoeft verplet. Ach ! acht hoe kunt gy
flapen !

'k Zie na uwe ondergang de gantsche wereld gapen ,

En fnakken ; Ach ! men deelt gelijk een Oorlogs buyt

Uw fchoonheit aan de moord, en brand al juychende
uyt.

Ach ! hoor my doch, gy weet dat ik u altijd teder . . .

Zorget. Van hier onruftige, lecht gy uw hoofd zlegs ne-
der.

Voorz

Voorz. Waak doch de welvaart is in 't uyerfte gevaar !

Zorgel. Ha ! ha ! ha ! ha ! ha ! ha !

Holland. Van waar komt deze maar ?

Voorzig. Van elk die minder is, en meer als gy wil wezen.

Holland. Dreygt my geen nood als die ! zoo slaap ik zonder vrezen.

Weelde. Wats dit ?

Godv. Slaep in den arm die u na 't leven staat.

Betrouw u op den raad die heimlijk u yerraad.

Gy, die my weinich eer, en achtig hebt gedragen,

Zult afgelijcht door vervareljke plagen,

Eerlang gevoelen wat de dartelheit misdoet,

Als zy de Godsdienst schopt met achtelooze voet,

Wanneer elende dan uw trotsheit heeft verbrooken,

Zult gy weer vuren op vervuylde Altaren stooken,

My zoeken, die gy nu maar met de nek bezieet.

Holland. Gunt gy my me's vermaak van deze rust dan niet?

Overvl. Verkniesde troniën, wie heeft u hier ontbooden?

Voorz. 't Aanparssende geweld van schrikkelijke nooden. Vertoon'ng

Daar speelt de Nijt haar rol, zy boezemt haar venijn

In 't hert der Vorsten, die uw welstand tegen zijn.

Zy raad Vorst *Karel* u ter Zee in 't hert te steeken.

Doet Koning *Lodewijk* te Lande uw macht verbreeken,

Daar vlucht de vree. . . .

Vreede. Hy vlucht die 't leven bergen wil,

hebbende de Voort *Welvaart*, voort van hier, kom vlucht,

welvaart aan *Sta* doch niet stil.

Ik Heb de krijg gezien op zijn Metale wa-

gen;

Vlucht al met my, die in mijn byzijn scheidt behagen.

Binnen.

Holland. Wat onrust maakt . . .

Zorgel. Ai slaap, vertrouw op onze wacht.

Voorz. Ik ga, terwijl gy doch *Voorzichtigheid* verwacht.

Godv. En ik, om geen meer hoon, noch leet van u te lijen.

Weelde.

De Vrede
en Welv.
gevlucht
zijnde ziet
men een
nyrbeolding
van 't ver-
val der
Neering.

6 G. BIDLOOS Vertooningspel,

Weelde. Wie u verlaat of niet wy zullen voor u stryden.
Lecht gy maar uw leedjens neder,
Op de wacht van *Overvloed*,
Die u alle morgen weder
Met een nieuwen aanwas groet.

Overv. Weest geruſt, mijn Zuſter *Weelde*
Heeft de Zorgen weg gejaagt,
Al de ſtoet die u verveelde,
Op een andre dach gedaagt.

Maar welk een ſchrik gedrocht vertoont zich in 't verſchiet?

Weelde. Ik ken hem, 't is de Krijg, ik beef!

Zorgel. Nu ſchrik zoo niet.

Weelde. Wat vliechter vuur, en rook, uyt diſſel, as, en rad'ren!

Wien of dat gelden zal!

Overv. 't Schijnt of hy ons wil nadren.

Weelde. O! ja, hy heeft het op dit rijk gewest gemunt.

Ach Zuſter! ach hy komt! vlucht zo gy vluchten kunt.

Overv. Maar de Maagd. . . .

Weelde. Die moet haar zelve nu bewaren,

Wy ons, en zy, kom voort, haar leven zien te ſparen.

T W E E D E D E E L.

*Mars op een wagen. Rontom hem gaan Twiſt. Ver-
raad. Geweld. Moord. Roof. voor af gaat de
Nijt. De 7. Proviintien leggen in ſlaap.*

DAt ſchelle Krijgsmuzijk ontſteekt mijn grootſch ge-
moed,

Daar my Jupijn de trots der menſchen ſtraffen doet.

Nu zal dit ſtil gewest van brand, en nederlagen,

Met haar de wareld, van mijn ſtreng geeffel wagen.

Ruk voort gy ſlaven, huyl dat de alderminſte menſch,

Uyt angſt voor mijne Roe, aanſtonts te ſterven wensch,

Op

Op mijn staffieren, toon de Vorsten uw vermogen.
 Gy *Twist* zult geen besluyt tot reddering gedogen.
Verraad, *Geweld*, en *Moord*, betoon uw heerschappy.
 Wat brandbaar is, dat brand, wat lijden kan, dat ly,
 De dierte, en armoe zal uw spoor van zelf wel volgen.
 Wie ons te stutten pleeg, daar hy ons nu verbolgen,
 En magtig ziet, is reetz uyt vrees al weg gevluht.
 Gints sluymert *Nederland*, voor geen gevaar beducht.
 Treet toe, vernielte nu, laat ons haar rijkdom deelen,

En in haar ondergang ons hoog vermogen streelen.
 Val aan nu mijn getrouwe, een rijke schoonheit leit
 In zorgelooze slaap, zy is u toegezeit,
 Zoo gy uwe armen rept, verstrikt haar in uw lagen,
 Of dwingtze door u vuyst, zoo! zoo! ik hoor de slagen,
 En zie de blixem van het Buskruid in zijn kracht.
 Dat onweer steurt haar rust.

Holland. *Wie wekt my onverwacht,*
 Met zulk een naare kreet! wie durft my hier vervelen?
 Waar zijt gy *Overvloed*, en *Weelde* mijn gespelen?
 Op! *Zusters op!*

Mars. Val aan.

Holland. Wat schrikkelijk gerucht
 Vervult met stof, en rook mijne ogen, en de lucht!
 Help! help! *Voorzichtigheid*, de krijg wil my verkrachten,
 t *Geweld* steekt my na't hert, ach! ach! ach! ach!
 mijn klachten

Zijn eydel, en zy weg, waar berg ik my in nood!
 Dat zich de *Landsfoldaat*, dat zich mijn *Oorlogsvloot*
 Te weerstel, 'k zal

Geweld. Die kan tot uw behoud niet helpen:
 Wy zullen

Voorzig. Haar geheel nu noch niet overstelpen.
 Uyt.

Holland. Ik wil

Voorzig. Gy moet u eerst van vaster plaats voorzien.

8 G. BIDLOOS Vertooningspel,

land, Mars. Val aan! val aan!
 land, Voorzig. Schep moed, wilt aars'lend weerftant bien.
 fland, Mars. Nu dient de Magt yerdeelt om d'andre te onder-
 tening. drukken.
 ten.

lder. Verraad, en gy Geweld. zult weer voor fteden rukken,
 d.Over- De vestingen met Gout, of ftaal vermeest'ren gaan.
 , Uyr- Gy Twist, en Wantrouw val in heer, en onderdaan,
 it wer- Uw zuster Oproer zal u zeeke byftant bieden.
 ver- Ik zie de bloode voor't gekraay der haan al vlieden,
 men, De Waterleeuw vol schrik vergeeffche flagen doen,
 chter. En aars'len op't gefchreeuw der Britsche grifhoien.
 wagen. Vaar voort, volvoer mijn laft, die't meefte kan ver-
 ct. woeften,

re en Zal meefte winft, en eer van zijnen arbeid oeften.
 gevolg. Holland met de 3 Prov. Voorftigheit.
 nen.

Wy zijn verloren, zoo zich ieder niet en weert,
 Ach! ach! wat is mijn staat, en zegen omgekeert.
 Op heer, en onderdaan, op land en waterhoofden!
 Voorz. Daar ziet gy dat de Twist haar van verftant be-
 roofde.

Het Volk valt de Overigheit in leven, eer, en
 goed, vertooning.
 De wrok aan't raazen, bant't ontzach uyt elk gemoed:
 De Wantrouw boeit de hand van die haar eerlijk dien-
 den;

Men kent zijn vyand niet, uyt ware hertevrienden.
 Holland. Ik wil mijn havens met veel oorlogs volk, en
 'tland....

Voorz. Ach! ziet uw fteden door verraad, en schrik ver-
 mant.

Gy roept uw macht hier niet, daar noodeloos te wa-
 pen; vertooning.

Gy waak ter Zee, en schijnt te lande als noch te flapen.
 Holland. Mijn onderdanen toon dat u geen macht ont-
 breekt,

Om....
 Voorz. Ziet gy ginder niet, hoe zich't geweld daar
 wreekt? Hoc

Hoe moord, en brand, en roof de landen overftroomen,
Hoe dierte, en armoede al met dorft, en honger ko-
men!

Vertooning.

Wat vlucht men aan die kant! wat is men daar verbaaft!
Hoor hoe het water, dat ter dijken in bruyft, raaft!

Holland. Ach! my!

Voorz. Schrik niet, gy zult door 't breken van uw dijken
't Gevaar van deze brand, in 't water wel ontwijken.

Holland. Ik wil in 't water my . . .

Voorz.

Hoe zijt gy dus ontzint,

Voor eerst is 't al genoeg, dat gy wat tijt gewint.

Holland. Zal stad, en land in 't wa . . .

Voorz.

Het water moet u helpen,

Het hulp u meermaals, 't zal u nu niet overstelpen.

Holland. Wat zal ik doen? ach! ach!

Voorz.

My volgen, en mijn raad;

Ik hoor gerucht, kom, wijk.

D E R D E D E E L.

De Faam. Te water is de staat

Van Nederland gered, de Koningen geflagen,
Zien Held de Ruyter de eer der krijgskans met zich
dragen.

De Provincie van Holland. Voorzichtigheid.

Ik heb *Godvrugtigheid*, gelijk gy ziet, herstelt.

De dartle *hoogmoed* leit door wijsheit neer gevelt. *Vert.*

Het volk bid yverigh om 's Hemels gunft te winnen.

Voorz. Eer kan men met geen nut iets aangaan, of be-
ginnen.

Holland. Toen greep ik moed, en nam een *Opper veld-*
beer aen. *Vertooning.*

Voorz. Ik zie een Mannemoed hem in het aanzicht staan.

De vaste *Vestingen* met Oorlogsvolk bezetten,

En 's Vyands inval met beleid en kracht beletten.

De *Burgery* gereet het Land veel dienft te doen.

Hol-

10 G. BIDL OOS Vertooningspel,

Holland. 'k Deed op u raad aanstonds Gezanten hene spoën

Na Spanje en Duystland, ziet zy hebben vast besloten,
Vertoon'ing.

Mijn staat te stutten: als getrouwe Bondgenoten,

Haar Leger zakt vast af, zy merken dat mijn val

Indienas God gehengt, haar ook verplettren zal.

Voorz. Maar zietge uw Vyand wel op uw gefusters wocden!

Holland. Ach! hoe zal ik de macht van mijn bescherming voeden!

De Burgery wert arm, 's Lands schatkist uytgeput;

En de Overloed, die my voorheen heeft onderstut,

Is met de Welvaart, en Vreeds weg geweken!

Hoe raaktmen uyt 't gevaar, daar wy ten hals in steken!

Dry van mijn Susters weg, twee deerlijk in de ly,
Vertoon'ing.

De Seste vreeft de vloot van England ieder Ty.

Ik zit in Schanffen, en begravingen bedolven,

En zie in plaats van Land, een Zee te lande golven.

Ach! dat den Hemel zich nu mijner doch erbarm!

Voorz. Nu maak geen vruchteloos noch moedeloos gekarm.

'k Ging wijl gy bezich waart met u te weer te setten,

Tot uw behoudenis, ook mijne sinnen wetten.

Ik zach dat Engeland vast aarfelde in 't Verbond,

Dat tot uwe ondergang, voorheen gesloten stond;

Toen fierde ik Staatkunde, en zijn Dochters vol van reden,

Om 's Konings hartheid weer tot vrindschap te vermeden,

De Liefde tot zijn bloed, en 't inzichte dat zijn troon

Zou wag'len, zoo gy als een parel aan de kroon

Van Frankrijk wierd geheet, ried hem met rijper oordeel

't Verbond voort te eyndigen, tot uw, en ook zijn voordeel;
Daar

op de V R E E D E.

11

Daar komt mijn Zoon nu zelf, *Staatkunde mis-*
Staatk. 't Gaat wel doorluchte Maagd,

Uw zegen die wat dook is weder opgedaagt ;

Uw Suiters, 't staaftche juk ontdooken, u weer nadren.

Holland. Zijt welkom.

Voorz. Wilt u voort tot tegenweer vergadren.

Holland. Dat ik u byde, en gy my weer in de armen druk.

Staatk. Nu schrey de krop eens uyt, en dank uw hoog
 geluk.

Sla herwaarts eens uw oog, en ziet uw *Veldheer* trou-
 wen, *Vertooning.*

Om door een Huwlijcx band, de vrindschap vast te
 houwen.

Hoe *Munster* de Oorlog moe den Helm heeft afgelecht,

En uwe Burgery de moed is opgerecht.

Holland. Mijn hert herleeft als ik maar reddering durf
 hopen,

Ik zie de heurbaan nu tot mijn verlossing open.

Holland. Den Hemel vordere deze aanwas van geluk,

En red mijn onderdaan doch eenmaal uyt den druk.

Gy nu gezusters, die de klaauwen zijt ontsprongen,

En 't juk ontloken, dat u wierd op 't lijf gedrongen,

Laat ons de band, die ons zoo lang verbonden hielt,

Weer hechten, levende voortaan als eens gezielt.

Voorz. Kom volg my, om 't geweld nu tegenstant te bie-
 den,

Nu moet gy vechten, daarje om bestwil eerst most
 vlieden.

V I E R D E D E E L.

Mars, Twist, Verraad.

Twist 't **W**erd tijd dat men zich zelf voor overval
 verzorg.

Mars. Mijn dapperheid blijft voor uw lijfsbehouwt te
 borg. *Twist.*

12 G. BIDLOOS Vertooningspel,

Twist. Ik wierd verbannen!

Verraad. Ik met kracht te ruch gedreven,

En burg ter naauwer nood mijn half verlore leven:

Mars. Zoo is 'er dan geen macht meer over, als geweld?

Verraad. Die werd door wijsheid nu al me ter neer gevelt,

En durft haar kloekheid niet als schromende genaken.

De moord staat zelfs verbaast, en tracht zich weg te maken.

Twist. De vlucht zou ons nu best . . .

Mars. Hoe zou men vluchten! neen,

Men moet met doller kragt haar onder de ogen tréen,

Zou zulk een ryke Bruyd, en buyt onse arm ontspringen,

Laat ons zoo moedeloos, den aftocht noch niet zingen,

Dat weer de trom op nieu mijne optogt hooren laat.

Verraad. Ziet hoe *voorzigtigheyd* elk een tot stilstand raad;

Hoe *Staatkunde* overal de Vorsten in gaat scherpen vert

De kryg te stutten, en de wapens weg te werpen.

Hoe 't volk van wederzy, van bontgebuurschap spreekt,

En hakende na rust, het hoofd na Vrede steekt.

Mars. De Vrede komen? neen, dat zal ik niet gehengen.

Wy moeten by 't geweld de list nu zien te brengen,

Dat zich . . . Daar komt zijn vrind, hoe gaat het?

Roof. 't Is gedaan, *Roofuyt.*

Ik vluchte om my niet in haar banden te zien slaan.

Daar is niet meer te doen, gy moet de standert strijken

Uw rijk, en 't onz is uit; Laat ons in tijts noch wijken.

Mars. 'k Had van uw stout gemoed een stoutere taal verwacht.

Roof. Wat baat geweld, wanneer *Voorzichtigheid* haar kracht,

Daar haar *Godvrugtigheid* en dappre deugd-geleien,

Te werk wil leggen, kom laat ons van hier maar scheien.

Daar zijn veel rijken daar uvy naam meer gelden zal,

Ver-

Verlaatze hier , en bouw daar uwe legerwal.

Mars. Ik wil

Verraad. Gy moet van hier.

Mars. Zal Nêerland dus ontspringen.

De strik Vertooning.

Roof. Zie daar 't begin der Vreedehandelingen.

't Gezantschap arbeit vast. Kom volg mijn raad , ver-
trek

Verraad. In'stilte , eer ons alhier Voorzigtigheid ontdek.

V Y F D E D E E L.

Vrede, en Welvaart dalen in een Wolk neder. Godvruchtigheyd. Holland, en al de Provinciën op het Tooneel.

Godv. **S**Chep moet, den Hemel is tot uwe hulp genegen.
Daar opent zich een wolk , een voorbode uwer
zegen.

Nu schrey niet meer, wisch af uw raauwgekreete wang.
Hoor, wat een lief geluyt zich mengelt in die zang.

Droeve Maagd droog af uwe oogen :
Vrede en Welvaart komt weerom ;
's Hemels gunst met u bewogen ,

Dooft Trompet , en Oorlogs-trom.

De Overloed , nu weg geweken ,

Zal eerlang met grooter pracht ,

't Hooft in uwe staat opsteken ,

En zich geven in uvv macht.

Doch laat nimmer haar bestieren

Door de Weelde , en Zorgeloosheid ;

Maat , en tucht moet tégel vieren

Aan de schat uw toegeleit.

Wilt dan voor ons beide waken ,

Gy zult u gehulpen zien ,

Wy u meer gelukkig maken ,

Gy mét rust uw staat gebien.

Holland. Ik kus eerbiediglijk u trouwe noodvrindinnen-
Die

14 G. BIDLOOS Vertooningspel,

Die ik onzichtig voorts zal eeren, en beminnen.
Gy ziet hoe ongetooit mijn hair, en kleeding hangt;
Mijn ziel die hoopeloos heeft seven jaar verlang
Uw lieflijk aanschijn eens in vriendschap aan te schouwen,

Had mid'len, noch vermaak, om pronk aan 't lijf te houwen.

Ik ben geseurt, getreen, geslagen, en veracht.

Vrede. Komt zet u weer te rust in uw voorgaande pracht.

Wdv. Ik zal uw zetel elk doen eeren als voor dezen.

Holl. Daar uwe hand my voert is geen gevaar te vrezen.

Maar wat geschreeuw vervult . . .

Godv.

Daar is *Voorzigtigheid*;

Zy staat de wreede *Krijg*, door schrandere Staatsbeleid;

Met al zijn aanhang, als verwonnene in een keten;

Vertooning.

Wijl *Roof*, *Geneld* en *Moord* zich niet te bergen weten.

Haar dochter, wijsheit, breekt al 't doodelijk geweer.

Bedroch, en *vuyle nijd* valt voor haar voeten neer.

Zy is vol drift, en ernst om ieder aan te manen,

Op deze voet, zich ook de weg tot rust te banen.

Holland. De vreugd, die 't hert gevoelt, beneemt de mond de spraak.

Daar komt . . .

Staatkunde
met Spanje
en Vrankrijk
aan de
hand uyt.

Ik voel met u een zelve ziel vermaak;

Ontfrons het voorhoofd, kom, erken elkaar als vrienden.

Tre toe; laat vrede uw hert onscheidelijk verbinden.

Kom voeg u alle tot dit God-geweide Altaar;

Vergeet te wederzy, 't verledene gevaar.

Holland. Dit uur heb ik gewenscht.

Spanje.

Dien dach ik te beleven.

Vrankrijk. Ik mijn getrouwheit u met vriendschap, weer te geven.

Vrede. Zluyt dan eenstemmelyk een eeuwig vree verbond.

Godv.

Godv. De waarheit zy in 't hert, en de uytſpraak in de mond,

Hollandt, } Dit Altaar tuyge altijd, dat wy op heden ſwee-
Spanjen, } ren,
vrankrijk } Elkander welſtand: en geruſtheid te vermeer-
ren.

Vreede. Den Hemel zy gedantk, dat ik weer ben herſtelt.

Godv. Die hoede uw ſtaat en rijk, voor onheil en geweld.

Welv. Ik zal met *Overvloed*, uw ſchaarsheid weer verrijken,

Staatk. Vermetelheid noch ramp, doe u van 't opſet wijken;

Noyt zy u *Oorlog* lief, of liever noch de *Vrêe*.

Holla. Dank zy de *Vreede*, die ons red uyt al dit wee.

Spanje. Die 't vuur heeft uytgebluſt dat ſeven jaren blaakte,

Vrank. Dat my zoo veel als u het hert met droefheid raakte.

Faam. Wat hoor ik! *de Faam komt vliegen.*

Staatk. Dat gy hoort, dien voort de wereld aan.

Laat uw Bazuin geen klank, als die van *Vreede* ſlaan.

Vreede. De wereld leer voortaan de dolle *Krijg* verachten,

En wat uyt mijne ſchoot al zegen is te wachten,

Dat dan geen tweedracht weer dit bloeiend land verſtoor.

Men geef aan *Wantrouw*, *nijt*, noch *eygenbaat* gehoor.

Godvruchtigheid voor al moet de eerſte plaats behouwen:

Dan kuntge op 's Hemels gunſt met zekerheit betrouwen.

Hoor hoe de vreugd 't gemoed der menſchen heeft geraakt

Zie welk een zegevuur in alle ſteden blaakt.

